

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Z. F.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2017, č. j. DSH/16415/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2018, č. j. 30 A 55/2017 - 84, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Daným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 26. 9. 2016, č. j. 10368/2016-ODSH/TC-3, kterým byly zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy byly potvrzeny.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že mu hrozí nenapravitelná újma v případě ztráty zaměstnání, neboť podniká ve stavebnictví, k čemuž používá automobil. Zároveň mu bylo přislíbeno zaměstnání řidiče u společnosti Arbocom s.r.o. To vše dokládá výpisem z živnostenského rejstříku a listinou od společnosti Arbocom s.r.o. Hradí také výživné na svého nezletilého syna ve výši 2 000 Kč a splácí úvěr poskytnutý Českou spořitelnou. Rovněž pečuje o zdravotně handicapované sourozence, které musí vozit na vyšetření. Ztrátou mobility vznikne stěžovateli újma, neboť z hlediska svých pracovních zkušeností i svého věku bude jen těžko nacházet uplatnění v jiném oboru, ve kterém by navíc vlastní mobilita (řidičské oprávnění) nebyla vyžadována. Za újmu považuje i újmu finanční, vzniklou s případnými úkony spojenými s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autošcole, dopravně-psychologické vyšetření).

[3] Přestupky, na základě kterých dosáhl 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz

usnesení NSS ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2018 - 103). Odkazuje na § 72 odst. 2 s. ř. s. a usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76. Poznamenává, že krajským soudem mu odkladný účinek přiznán byl.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[7] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[9] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[10] Ve vztahu k prvnímu a druhému předpokladu stěžovatel dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem tvrdil, jaká újma mu může vzniknout výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí, tj. možná ztráta přislíbeného zaměstnání, pro které je profesní průkaz řidiče nezbytnou podmínkou. Tvzení, že mu byl přislíben pracovní poměr na pozici řidiče ve společnosti Arbocom s.r.o., doložil.

[11] Ze spisu bylo zjištěno, že stěžovatelovy sourozenci, Jakub Feneš a Iveta Fenešová, jsou držiteli průkazu ZTP/P, což bylo shodně potvrzeno i prohlášením jeho rodičů. Z

pokračování

přiloženého Potvrzení prokazující dobu poskytování péče ze dne 15. 2. 2017 vyplývá, že matka stěžovatele poskytuje oběma sourozencům péči. Z těchto potvrzení lze rovněž zjistit, že sourozenci stěžovatele byli v minulosti závislí na pomoci jiné fyzické osoby, a to ve stupni II. nebo III. Doložil rovněž Posudek o invaliditě bratra J. F. Z čestného prohlášení rodičů plyne, že ani jeden z nich nevlastní řidičské oprávnění a že stěžovatel je jediný rodinný příslušník, který vlastní řidičské oprávnění, tudíž jej využívají k přepravě jejich dětí k lékaři a podobným účelům.

[12] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl již dříve k názoru, že „[p]ři

posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80). Za výjimečné situace lze zpravidla dle dosavadní judikatury považovat, když např. stěžovatel potřeboval vozidlo využívat při hledání zaměstnání a pro dopravu těžce nemocné osoby v příbuzenském vztahu pobírající příspěvek na mobilitu (srov. usnesení NSS ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33), nebo když byl stěžovatel zaměstnán jako řidič a hrozila mu bezprostředně ztráta zaměstnání (např. usnesení NSS ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení NSS ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19).

[13] Lze proto konstatovat, že první dvě podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny jsou.

[14] Stěžovatelovy obavy ze ztráty současného zaměstnání (ve stavebnictví), vyhodnotil soud jako irelevantní, neboť z ničeho neplyne, že by byl řidičský průkaz požadavkem pro řádný výkon daného zaměstnání. Shodně nejsou důvodem pro přiznání odkladného účinku ani jeho obavy z finanční náročnosti úkonů spojených s navrácením řidičského oprávnění.

[15] Soud se zabýval otázkou, zda je splněn i třetí předpoklad, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Nejvyšší správní soud takový rozpor s veřejným zájmem spatřoval např. v situaci, kdy řidič řídil bez řidičského oprávnění (viz usnesení ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 As 9/2016 - 31). V projednávaném případě však k takto závažnému narušení pravidel silničního provozu nedošlo, když stěžovatel byl potrestán zápisy bodů postupně za více přestupků. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[16] Protože všechny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[17] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu